

ΕΞ ΑΝΑΓΝΩΣΕΩΝ

Ο ΠΡΙΓΚΗΨ ΤΗΣ ΟΥΑΛΙΑΣ

Ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια τῆς Ἀγγλίας ἀποτελεῖται ἐκ πολυαριθμῶν μελῶν, τέκνων, ἐγγόνων, γαμβρῶν, νυμφῶν, ἀνεψιῶν, πριγκίπων καὶ πριγκιπισσῶν συγγενῶν πλαγιῶν, ὧν αἱ ἐπιχορηγήσεις ἐν συνόλῳ ἀνέρχονται εἰς κολοσσιαῖον ποσὸν καὶ ἀποτελοῦσι σπουδαιότατον κονδύλιον τοῦ βρεττανικοῦ προϋπολογισμοῦ. Ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλίας κατέχει ἱπποτικώτατα τὴν πρώτην θέσιν μεταξὺ τοῦ πολυαριθμοῦ τούτου ἡγεμονικοῦ ὁμίλου. Οὐδεὶς ὑπερβαίνει αὐτὸν κατὰ τὴν μεγαλοπρέπειαν τοῦ ἔθους καὶ τὴν ἐρασιμότητα τῶν τρόπων. Ὁ χαρακτήρ του παρουσιάζει πλήρη ἀντίθεσιν πρὸς τὸν ἀγγλικὸν χαρακτήρα. Ὁμοιάζει πρὸς τὸν Ἑρρίκον Δ', καὶ ὁ Σαίξπηρ θὰ κατεγορητεύετο ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος τούτου, ὅστις ἀγαπᾷ τὰς εὐφυλογίας καὶ τὰς ἐρωτικὰς περιπετείας καὶ ἐνδιαφέρεται διὰ πᾶν τὸ ἄξιον ἐνδιαφέροντος καὶ ἔχει πάντοτε ἀνάγκην θυμάτων διὰ τοὺς εὐφρεῖς του ἀστεϊσμοῦ. Ἀλλ' ἡ πρὸς τὸν Ἑρρίκον Δ' ὁμοιότης αὐτοῦ δὲν ἀποκλείει νὰ εἶνε ὑπὸ τινὰς ἐπὶδείας, ὡς λέγουσι, τελειῶς νεωτεριστής. Εἶνε Παρισινὸς ζῶν ἐν Λονδίῳ.

Ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλίας εἶνε κόμης τοῦ Τσέστερ, δούξ τῆς Κορνουάλλης, Haut-steward τῆς Σκωτίας, δούξ τοῦ Ροδισαῦ, κόμης τοῦ Καίρικ καὶ τοῦ Δουβλίνου, βαρῶνος τοῦ Ρέμφριου καὶ λόρδος τῶν νήσων. Δὲν ἔμαθον παρ' αὐτοῦ τοὺς τίτλους τούτους, διότι ὑποθέτω ὅτι δὲν θὰ εἶχε ποτε τὴν ὑπομονὴν νὰ τοὺς ἀπαριθμῇ ὅλους.

Ἀναντιρρήτως εἶνε ὁ τελειότερος τζέντλεμαν τῶν τριῶν βασιλείων. Ἡ εὐγένεια τῆς συμπεριφορᾶς του εἶνε ἄμεμπτος καὶ ἡ ἀξιώσις του νὰ θεωρῇται ὡς ὁ πρῶτος εὐγενὴς τῆς Εὐρώπης. ἔαν εἶνε μεγάλη, δὲν εἶνε καὶ ὑπερβολικὴ. Γνωρίζει, ὅπερ σπάνιον, νὰ συνδυάζῃ ἐν τῇ καλλωπισμῷ του τὴν ἄκραν ἐπιτιδήσειν πρὸς τὴν ἀληθῆ ἀπλότητα. Ἡ γρητεία του εἶνε ἀκατάγωνιστος. Δεικνύων πάντοτε προσήνειαν κατορθοῖ εὐκόλως, ὥστε ἕκαστος τῶν μετ' αὐτοῦ συνδιαλεγομένων νὰ πιστεύῃ ὅτι ἀπολαύει τῆς ἐδικαιτέρας του εὐνοίας.

Ἀλλὰ κυρίως τὸν μέλλοντα βασιλέα τῆς Ἀγγλίας διακρίνει ἡ παντελής ἑλλειψὶς τύφου. Οἱ φίλοι του λέγουσιν ὅτι λησμονεῖ τὴν ὑπέροχον θέσιν του ὅταν εὐρίσκεται μετ' αὐτῶν, ἀλλὰ τὴν λησμονεῖ ἴσως ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ τὴν ἐνθυμῶνται αὐτοί. Ἐχων λεπτότητα δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἑλλειψὶν λεπτότητος καὶ γνωρίζει νὰ ἀνακαλῇ τοὺς περὶ αὐτὸν εἰς τὸν σεβασμὸν, ὅστις ὀφείλεται πρὸς τὸ πρόσωπον του. Ἐνῷ ποτε ἔπαιζεν ἐν τῇ σφαίριστρίῳ, εἰς τῶν ὑπασιπτῶν αὐτοῦ ἀπεσῦρθη ἵνα κατακλιθῇ· ὁ πρίγκηψ ἀφῆκε νὰ παρέλθῃ ἱκανὴ ὥρα, ὅταν δὲ ὑπελόγησεν ὅτι ὁ ὑπασιπτής εἶχεν ἐκδυθῇ καὶ κατακλιθῇ, προσποιηθεὶς ὅτι παρετήρησε τότε μόνον τὴν ἀπουσίαν του, ἔστειλε καὶ τὸν ἐκάλεσαν. Ἡ ἀγαθωτάτη φύσις του ἀγνοεῖ τὸ μῖσος· ἀλλ' ἐν τοσούτῳ δαίκνυται ἀδυσώπητος εἰς τοὺς ἀσεβοῦντας πρὸς αὐτόν.

Περὶ τὸν νὰ εἴπω, ὅτι ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλίας

εἶνε ὁ πρῶτος κομψεύμενος τῆς Ἀγγλίας, διότι αὐτὸς εἶνε ὁ εἰσηγητὴς παντὸς νέου συρμοῦ.

Διέρχεται ὥρας τινὰς εὐαρέστους εἰς τὴν λέσχην Μάρδοιουγγ, ἥτις κεῖται ἀπέναντι τοῦ ἀνακτόρου του. Ὅλα τὰ εἶδη τῶν σωματικῶν ἀσκήσεων ἐφελκῶσιν τὴν προσοχὴν αὐτοῦ καὶ τὸν τέρπουσιν· εἶνε δὲ εἰς τῶν καλλιτέρων σκοπευτῶν τοῦ κόσμου καὶ δύναται τις εὐλόγως νὰ τὸν ἀποκαλέσῃ ἀριστοτέχνην τοῦ τουφεκίου. Τὴν πρώτην φορὰν, καθ' ἣν τὸν εἶδον καὶ ἐδείπνησα εἰς τὴν τράπεζάν του, ἐθαμβώθην ὑπὸ τοῦ σπινθηροδोलούτος πνεύματος αὐτοῦ. Μοὶ ἐφάνη, ὅτι οὐδέποτε πρίγκηψ ὑπῆρξε πεποικισμένος μετ' ὅσην ζωηρότητα, νοημοσύνην τὴν ὡς πεποιημένην καὶ πολυμάθειαν τὴν ὡς εὔρειαν. Ἀλλὰ παραδόξως κατόπιν ἤρχισα νὰ εὐρίσκω μονοτονίαν τινὰ εἰς τὰ προτερήματά του.

Ὁ πρίγκηψ στερεῖται ἀληθοῦς πρωτοτυπίας. Ἡ ἀφομοιωτικὴ του δύναμις, αἱ εὐκολαὶ ἃς παρέχουν αὐτῷ τὸ πνεῦμα καὶ ἡ τάξις του διὰ νὰ βλέπῃ καὶ νὰ μαθάνῃ, ἀφαιροῦσιν ἐκ τῶν ἰδεῶν αὐτοῦ ὅ,τι ἀτομικὸν ἠδύναντο νὰ ἔχωσι καὶ ἐπλουτίσαν τὸ μνημονικὸν αὐτοῦ μετ' ὅλας τὰς πράγματι. Ἡ ταχύτης τῆς ὁμιλίας του κουράζει· ἐνίοτε δὲν προφθάνει τις νὰ τὸν παρακολουθῇ. Ἀλλάσσει τὸσφ ταχέως θέμα ὁμιλίας, ὥστε ἐκπλήσσεται ἐνίοτε διὰ τὰς ἀκαίρως ἐρχομένας ἀπαντήσεις.

Ἐπειδὴ εἶνε ἡναγκασμένος νὰ σκέπτεται περὶ ὅλων, περὶ τῶν μετ' ὀλίγον γενησομένων καὶ τῶν αὐριον τελεσθησομένων, ἐνῷ συγχρόνως ἀπασχολεῖται ὑπὸ παροδικῶν μεριμνῶν, ὑπὸ ὑποσχέσεων, τὰς ὁποίας θὰ λησμονήσῃ ἴσως μετ' ὀλίγον, ὁ ἐμπλεως ἐκ τῶν πολλὰπλῶν τούτων καθηκόντων καὶ βαρῶν ἐγκλιμῶν του εὐρίσκεται πάντοτε εἰς ἀναδρασμὸν.

Ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλίας ζῇ βίον λίαν ἐπίμοχον, διότι εἶνε ἡναγκασμένος νὰ ἐκπροσωπῇ τὴν βασιλείαν εἰς ὅλας σχεδὸν τὰς ἐπισήμους τελετάς. Καθ' ὃν τρόπον δὲ δικιτᾶται καὶ σιδηροῦς ὀργανισμὸς δὲν θὰ ἀντεῖχεν ἐπὶ πολὺ. Ὅτ' ἐν ὑποδέχεται ἐπιτροπὰς, ὅτ' ἐπισκέπτεται πόλεις· παρίσταται εἰς τελετάς ἐπετηρίδων, παρακάθεται εἰς ἐπίσημα γεύματα παντὸς εἶδους, μεταδίδει εὐεργετικὰς ἐορτάς καὶ τρώγει λουκουλίας δεῖπνα. Καλούμενος εἰς ἀνιὰρὰ προγεύματα καὶ ἀτελεύτητα μετὰδειπνα σπανίως ἀποφεύγει. Ἐμφανίζεται ἐνίοτε εἰς τὰς Βουλὰς, ἐγκαινίζει μνημεῖα καὶ ἐκθέσεις, παρίσταται εἰς ἀποκαλυπτήρια ἀνδριάντων καὶ θέτει τὸν θεμέλιον λίθον τῶν νέων δημοσίων οἰκοδομῶν· ἐκτὸς τούτων διατηρεῖ αὐτὴν ἰδίαν, δίδει ἐπισήμους χοροὺς καὶ ἐν γένει ὑφίσταται ὅλα τὰ βάρη τῆς βασιλείας. Καὶ ἐνῷ ἡ μήτηρ του ἀπολαύει γλυκεῖας ἀναπαύσεως καὶ ἄγει βίον ἀκύμαντον καὶ ἀτάραχον, αὐτὸς διέρχεται τὰς ἡμισείας νύκτας του εἰς τοὺς σιδηροδρόμους. Ἐχει ὅλα τὰ βάρη τοῦ στέμματος χωρὶς νὰ ἔχῃ τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ βασιλεύειν. Εἶνε ἐν τούτοις ἀληθὲς ὅτι, ἐξαίρεσει τῆς πολιτικῆς, αὐτὸς κυβερνᾷ τὴν Ἀγγλίαν.

Ἡ εἰς τὴν πολιτικὴν ἀνάμιξις αὐτοῦ ἀπαγορεύεται ὑπὸ τοῦ Συντάγματος πρὸς μεγάλην του εὐτυχίαν, διότι θὰ εἶχε καὶ τὰς ἐνοχλήσεις τοῦ κόμματος, τὸ ὅποῖον θὰ ἐσχηματίζετο περὶ αὐτὸν καὶ τὸ ὅποῖον θὰ ἦτο κόμμα ραδιουργιῶν. Παρίσταται εἰς

τὰς συνεδριάσεις τοῦ Κοινοβουλίου διὰ νὰ διδάσκῃται, ἀναγινώσκει ἐπιμελῶς τὰς ἐφημερίδας, ἀλλ' ἄρκεῖται μένων πανταχοῦ ἀπλοῦς θεατῆς. Μολονότι ὅμως δὲν ἀναμιγνύεται εἰς τὴν πολιτικὴν, δὲν μένει ἀδιάφορος πρὸς τὰς κοινωνικὰς μεταρρυθμίσεις. Τὸ ζήτημα τῆς βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν πτωχῶν τὸν ἀπασχολεῖ μεγάλως. Ἐδῶκε δὲ μέγα παράδειγμα πρὸς τοῦτο, διευκολύνας εἰς τὰς ἰδιοκτησίας του τὴν ἀγορὰν γαιῶν ὑπὸ τῶν καλὴν διεργητῶν.

Ὁ πρίγκηψ ἔχει καὶ ταύτην τὴν λεπτότητα· δὲν λέγει: «ὅταν θὰ γείνω βασιλεὺς», ἀλλ' «ἐάν ποτε γείνω βασιλεὺς».

Ἡ πριγκίπισσα τῆς Οὐαλίας, θυγάτηρ τοῦ βασιλέως τῆς Δανιμαρκίας, εἶνε γυνὴ συμπαθεστάτη. Οἱ μέλλοντες ὑπὸ αὐτῆς τὴν λατρεύουσιν. Ἡ ξανθὴ τῆς καλλονῆς εἶνε ὁ ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν θαυμαζόμενος τύπος. Ἀλλαχοῦ ἴσως θὰ ἐθεωρεῖτο ὀλίγον ψυχρά· θὰ ἔλεγον ὅτι στερεῖται φυσιογνωμίας, ζωηρότητος καὶ θελγῆτρου. Τὸ διαρκῶς κλειστὸν περιλαίμιον, τὸ ὅποιον περιβάλλει τὸν τράχηλον αὐτῆς ὡς κλοιός, παρέχει αὐτῇ φαινομενικὴν τινα ἀναμψίαν.

Ἰππεύει θαυμάσια καὶ μετὰ πολλῆς τόλμης, εἶνε δὲ χαριτωμένη ἐπὶ τοῦ ἵππου. Εἶνε σύζυγος καὶ μήτηρ ἄφωσιωμένη, συμπαθὴς ἄνευ οἰκειότητος, συνετὴ ἄνευ σεμνοφυίας, ἀξιοπρεπὴς ἄνευ οἰήσεως. Ἀνετράφη ὅπως ἀνατρέφει τοὺς υἱοὺς καὶ τὰς θυγατέρας τῆς, ἀπλοῦστατα. Ἡ πρὸς τὰ παῖδια λατρεῖα τῆς, ὁ σεβασμὸς τῆς πρὸς τοὺς προβεβηκότας τὴν ἡλικίαν, ἡ πρὸς τοὺς δυστυχεῖς συμπάθειά τῆς καὶ ἡ προβλεπτικὴ γενναιοδωρία τῆς εἶνε ἀληθῶς προτερήματα θαυμαστά. Εἰς πᾶν πρᾶγμα ἔχει λεπτὴν καλαισθησίαν, ἐνδύεται θαυμάσια καὶ γνωρίζει νὰ θέτῃ τὸν ἱματισμὸν τῆς εἰς ἁρμονίαν μὲ τὰς περιστάσεις. Ἄλλως δὲ ἔμαθε νὰ ἐνδύεται ἐν Παρίσις. Ἐὰν οἱ Παρίσιοι τὴν κατέστησαν ὀλίγον ματαίαν, τὴν κατέστησαν ὅμως συγχρόνως περισσότερον γυναικα, ὅπερ μεγάλως ἐμετρίασε τὴν ἀγέρωχον ἀδιαφορίαν τοῦ χαρακτῆρός τῆς. Καίτοι ὑπὲρβη τὸ τεσσαρακοστὸν ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς, δὲν παρουσίασεν ἀκόμη συμπτώματα γήρατος, θέλουσα ἀναμφιβόλως νὰ διατηρήσῃ νέον τὸ κάλλος τῆς διὰ τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν θὰ στεφθῇ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας.

PAUL VASSILI

ΤΟ ΜΑΡΜΑΡΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟ

Ἐνα παλάτι ἀδιάβατο, κλειστὸ καὶ ῥημαγμένο,
Πανώρην βασιλόπουλο βαστάει μαρμαρωμένο.

Δέρν' ἡ θολούρα, ἡ χειμωνιά τὸ ἔρμιο τὸ παλάτι,
Κι' οὔτε μιλάει τὸ μάρμαρο, οὔτε κι' ἀνοίγει μάτι.

Λάμπει ὁ ἥλιος, κελαῖδουὺν τῆς ἀνοιξῆς τ' ἀηδόνια.
Κ' ἐκεῖνο μένει ἀσάλευτο, βουβὸ ἀπὸ τόσα χροῖνα.

Κάποια νεράϊδα τῆς ἐρμιάς καὶ μάγισσα ὠργισμένη
Τὸ καταράστηκε βαρεῖα καὶ μάρμαρο ἔχει γένει.

Καὶ τὸ παλάτι ἐρήμαξε, τὸ ἐσκέπασαν τὰ δάση,
Κι' ὥς τώρα πόδι ἀνθρώπινον δὲν ἔχει ἐκεῖ περάσει.

Μονάχα ὁ Χρόνος, ποῦ ἀπερνάει ὅλημερὶς μπροστά του,
Ἐγραψε μέσ' 'ς τὸ μάρμαρο μαζί μὲ τ' ὄνομά του:

— «Χαρὰ 'ς τὴν νῆα τὴν ὠμορφήν ποῦ ἡ τύχη θὰ τῆς δείξη,
Τὸ σιδερόχορτο νὰ βροῇ, τὴν πόρτ' αὐτὴ ν' ἀνοίξη.

Ν' ἀγκαλιαστῇ τὸ μάρμαρο, σιμά του ν' ἀγρυπνήσῃ,
Σαράντα δυὸ ἡμερόνυχτα, γλυκὰ νὰ τὸ ξυπνήσῃ!»

Εἶναι παλάτι ἐρημικὸ κι' ὀλόκλειστο ἡ καρδιά μου,
Μαρμαρωμένον βασιλεῖα βαστάει τὸν ἔρωτά μου.

Χαρὰ 'ς τὴν νῆα τὴν ὠμορφήν ποῦ τὴν καρδιά θ' ἀνοίξη,
Καὶ μὲ τὸ κρῶς τὸ μάρμαρο τὰ χεῖλη τῆς θὰ σιμῇ!

Κ. Δ. ΚΡΥΣΤΑΛΛΗΣ